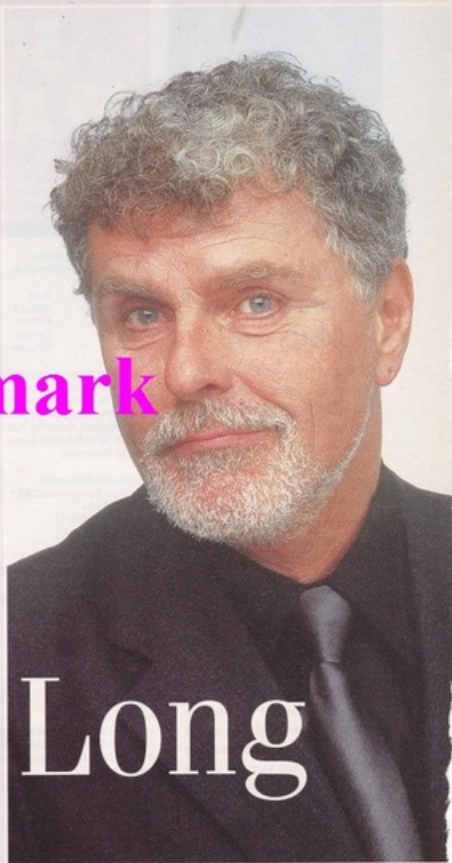

Ouder worden doet pijn. Zo ging het althans bij Robert Long, want op de rand van de 'derde levensfase' kreeg hij een lichte depressie. Maar Robert Long gaf aan zijn ouder worden een eigenzinnige draai met zijn nieuwe cd 'Lang genoeg jong'. Een gesprek over de plastisch chirurg, de psycholoog en zijn 'natuurlijke leeftijd'.

Vriedemark

Robert Long

'Leeftijd kan mij gestolen worden'

Tien tegen één dat mensen bij het zien van een recente foto van Robert Long zullen roepen: "Wat is die óud geworden!" Dat is precies de reactie die de boomlange troubadour beoogt. Op 55-jarige leeftijd wil Robert Long graag van de daken schreeuwen dat het helemaal niet erg is om zienderogen ouder te worden. Om dit te benadrukken besloot hij zijn snor niet langer te verven en liet hij zelfs zijn baard staan. In het titelstuk van zijn nieuwe cd 'Lang genoeg

jong' verwoordt hij duidelijk zijn nieuwe motto:

*'Ik zal me nooit voor welke leeftijd dan ook schamen
Omdat dat onzin is, de grootste flauwekul.
Van nu af aan ga ik me zoetjes aan bekwamen
In wat ik worden wil: een trotse ouwe lul.'*

Toen de cd uitkwam, verzocht zijn platenmaatschappij alle kranten en tijdschriften om voortaan geen jeugdfoto's van

Long meer te plaatsen. Een citaat uit het persbericht: "Hij heeft zich een plaats veroverd tussen de groten, voor wie het niet van belang is of ze mooi, jong of trendy zijn." Long geeft grif toe dat dit bericht het startschot was van een uitgekende reclamecampagne. "Dat gezeur over die jeugdfoto's werkte fantastisch, want sindsdien heb ik over aandacht niet te klagen."

Láát je maar liften!

Overigens komt de cd wel degelijk voort uit oprechte ergernis over het - naar zijn mening - overdreven belang dat wordt gehecht aan een jeugdig uiterlijk. "Leef tijd kan mij in principe gestolen worden," zegt Long. "Maar tegenwoordig wordt oudere mensen opgelegd dat ze er 'kek' moeten uitzien. Wat is dat voor onzin? Ik bepaal zélf wel hoe ik eruit zie. Sommige mensen raadden me bijvoorbeeld af om mijn baard te laten staan. Já, die baard maakt me inderdaad ouder. Nou én?" Hij vindt het ook "irritant" dat leeftijd steeds meer geldt als grensbeperking. "In een bepaalde leeftijd hoort een mens een bepaald type van seksueel goed zit. Of anders moet je een toupet nemen. Zelfs een topmodel als Naomi Campbell krijgt te horen dat ze 'te oud' is. Die meid is nog geen dertig! Ik vind dat oudere mensen moeten doen waar ze zin in hebben. Ik heb er niks op tegen als ze naar de plastisch chirurg willen. Láát je maar liften! Desnoods van top tot teen. Als ik maar niet hoef. Eigenlijk voel ik hierbij dezelfde ergernis die ik altijd heb gehad met betrekking tot religie. Als mensen willen geloven, vind ik dat prima.

Maar ze moeten niet eisen dat ik hun geloof ook als waarheid accepteer."

Een hypochondrisch wezen

Na deze tirade tegen de jeugdigheidscultus noemt Robert Long nog een andere drijfveer om deze cd te maken. 'Lang genoeg jong' komt ook voort uit het feit dat hij er wel even over heeft gedaan om zijn eigen ouder worden te aanvaarden. "Een paar jaar geleden had ik veel hinder van de 'midlife-crisis'. Ik was pas 53, maar voelde me dood. Niet eens bejaard, maar gewoon helemaal niks. Ik had geen energie en was absoluut niet blij met mezelf. Omdat een man een hypochondrisch wezen is, heb ik me grondig laten onderzoeken.

Op kanker, op HIV, op alles. Allemaal in orde. Toch voelde ik me vreselijk. Ik dacht dat ik mijn leven aardig onder controle had en dat ik alles wel afkon met mijn hersenen. Maar dat lukte niet. Toen constateerde een psycholoog dat ik depressief was. Niet zwaar, maar wel in lichte mate. Sindsdien loop ik bij die psycholoog, die me heeft geholpen om te accepteren dat ik - hoe je het wendt of keert - in de laatste fase van mijn leven zit."

'Lang genoeg jong' is het zoveelste bewijs van het feit dat Robert Long, zoals altijd, doet waar hij zin in heeft, op die hem typerende eigenwijze en tegendraadse manier. Toen hij een kwart eeuw geleden doorbrak met de langspeelplaat 'Vroeger of later', streed hij in die liedjes onder meer voor acceptatie van homoseksualiteit en schopte hij muzikaal greutig tegen vele heilige huisjes. Toen Nederland net aan die opstandige krullenbol was gewend, begon hij met het maken van theaterprogramma's en presenteerde hij de ene tv-quiz na de andere. Ook schreef hij een musical, boeken, een toneelstuk en columns. Hij maakte cd's met Gerard Cox, vertaalde Gershwin-songs en in deze tijd waarin, zoals hij in een van zijn liedjes signaleert, het toverwoord jónig is, profileert hij zich uitdagerend als oudere.

Een puberale kick

Op de cd staan vijftien nummers, variërend van poëtisch tot plagerig en van puberaal tot prekerig. Het zijn onmiskenbaar Robert Long-liedjes: Nederlandstalig, tekstueel interessant en melodius. Met titels als: 'Nog één keer', 'Bullshit' en 'De ziele'. Voor de cd-single is - verrassend - gekozen voor het opgewekte liefdesliedje 'Vlinders (in mijn buik)', waarvan het refrein begint met de tekst: "Lekker ding, lieveling, jij bent zo'n verademing." De keuze voor dit nummer is typerend voor de altijd zo eigenzinnige Long. Maakt hij een cd met als rode draad de ouderdom, is de single een welhaast puberale liefdesliedje, waarin blijkt dat ouderdom weliswaar met gebreken komt, maar dat het verlangen naar liefde niet ophoudt. Misschien heeft dat te maken met zijn 'natuurlijke leeftijd'. Zonder aarzeling zegt hij dat hij in wezen nog altijd zeventien is. "Ik heb vrij veel infantiele trekjes en ik vind het nog altijd leuk om het fatsoen een beetje te doorbreken. Door dingen te zeggen of te doen die binnen een bepaalde context eigenlijk niet kunnen. Dat is een puberale kick waarvan ik zeer kan genieten."

'Robert Long: Lang genoeg jong', EMI. De gelijknamige theatershow begint komend seizoen.

Robert Long speelt deze maand nog zes voorstellingen van zijn show 'Meer dan ooit'. Op 10 en 11 mei in Papendrecht (Theater De Willem, ☎ 078-6158226), 12 mei in Stadskanaal (Theater Geert Teis, ☎ 0599-631731), 17 mei in Hoofddorp (De Meerse, ☎ 023-5637575) en 19 mei in Schiedam (Theater aan de Schie, ☎ 010-2467467).

Anne-Rose Bantzing
Fotografie Erwin Olaf / EMI

*'Ik heb
vrij veel
infantiele
trekjes.'*

Vrijdiedemerk